

De virtuele schandpaal

Frank Dirks werd bedrogen via het internet. Hij kocht een laptop die hij nooit geleverd kreeg. Uit ongenoegen over dergelijke oplichtingspraktijken besloot hij een website te starten die digitale oplichting moet tegengaan: internet-fraude.nl. De website is vorige week de lucht in gegaan. Inmiddels heeft Dirks 92 digitale aangiftes van fraude op zijn website staan.

Het is een sympathiek initiatief van Dirks. Het toont weer eens aan hoe nuttig het internet kan zijn voor burgers om misstanden aan de kaak te stellen. Iedereen kan met een paar muisklikken een website starten en zijn mening verkondigen. Het publiceren van een lijst met digitale boefjes is daarbij een veelbeproefd middel. Er zijn lijsten met vermeende spammers, winkeldieven, pedofielen en ga zo maar door.

Problematisch wordt het alleen als je ten onrechte op zo'n website terecht komt. Het is heel makkelijk om een concurrent van oplichting of oneerlijke handelspraktijken te beschuldigen, desgewenst anoniem. Het vereist dan een flinke *tour de force* de onheuse beschuldiging van het net verwijderd te krijgen. Het geheugen van Google is ijzersterk.

Zo werd mij eens een geval voorgelegd van een vrouw van wie naakfoto's op een website waren gepubliceerd. De website was bedoeld voor mannen die boos waren op ex-geliefdes en was gevuld met foto's van dames in compromiterende posities. Wraak op je ex heette de website. Het internet als virtuele schandpaal.

Name and shame sites, zo worden de deze websites met lijsten genoemd. Dat deze praktijk op gespannen voet staat met het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer is duidelijk. Maar welk recht gaat voor? Het recht op vrije meningsuiting van de internet publicist of het recht op privacy van de vermeende boeven?

Op een website in de VS is een lijst gepubliceerd van mensen die werkzaam zijn in wat de abortus-industrie wordt genoemd. De website is opgericht door een aantal anti-abortus extremisten. Huisartsen, verpleegsters en gynaecologen, ze staan er allemaal op. Indien iemand op de lijst iets overkomt, gaat er een streepje door de naam. Aanzetten tot geweld? De Amerikaanse rechter vond van niet. De publicatie van de lijst werd beschermd door de First Amendment oftewel de vrijheid van meningsuiting.

Me dunkt dat de Nederlandse rechter het recht van privacy van de artsen en verplegers voor zou laten gaan. Zoals een Nederlandse rechter het onlangs fraai verwoordde: "De schandpaal is in Nederland al lange tijd afgeschaft en naar de hedendaagse opvattingen in onze democratische rechtsstaat gaat het niet aan om mensen publiekelijk te schande te maken." Ik sluit mij daar graag bij aan.